

en saa ringe Skatteindtægt, at man ser sig ude af Stand til at fortsætte en rimelig Udvikling paa de forskellige Omraader her i vort Land. Jeg haaber, at det Skattebeløb, der kommer ind, vil vise sig nogenlunde tilstrækkeligt. Jeg kunde have ønsket, at det havde været større, men det har ikke været muligt at faa det gennemført, og i alt Fald maa det jo være i Skatteydernes Interesse, naar det viser sig, at saaledes som Forholdene have udviklet sig med Hensyn til den Opgang, der har været i de forskellige Statsindtægter, kan man nøjes med det Beløb, der her foreslaas bevilget.

Jeg skal ikke her komme ind paa at opgøre, hvem det er, der har vundet, og hvem det er, der har tabt i den Kamp, der er ført om disse Sager, jeg vil blot sige, at det er Landet, der har vundet. Vi kunde ikke forsvare som danske Borgere at skilles ad uden at være naaede til et fornuftigt og praktisk Resultat. Vort Folk maatte ud af den finansielle Misere, hvori vi stod, og jeg glæder mig over, at det er lykkedes ved rolig og saglig Forhandling at komme til det Resultat, vi ere komne til. Jeg bringer enhver, der har bidraget dertil, min Tak, og jeg glæder mig over, at Forhandlingspolitikken her i vort Land er saa levende, at der er Haab om, at den kan fortsættes og bringe fremtidige gode Resultater til Held og Lykke for Folk og Land.

Formanden: Den ærede 1ste Lands-tingsmand for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vejstrup: Jeg vil sige til den højt-ærede Konseilspræsident, at jeg er fuldkommen enig med ham i, at vi selvfølgelig ikke kunde blive ved at gaa med Underskud Aar efter Aar. Men naar dernæst den højtærede Konseilspræsident har søgt at berolige mig med Hensyn til Skatternes Retfærdighed og retfærdige Fordeling, vil jeg sige, at jeg er aldeles ikke beroliget. Jeg er ikke i Stand til at se, at man har fordelt Skatterne saaledes, at det har noget som helst med Retfærdighed at gøre. Det forekommer mig tværtimod, at Uretfærdigheden er saa fremtrædende, at man ikke kan undlade at paatale dette Forhold, som man gaar over til. Den højtærede Konseilspræsident talte om Luksus. Jeg vil gerne spørge den højtærede Konseilspræsident, om det da kun er disse Artikler, der er Luksus, eller om det ikke netop er Smaaafolk, der bruge den Luksus, der

her er Tale om at beskatte. Jeg finder det ganske mærkværdigt, at en demokratisk Regering, naar der er Tale om at beskatte Luksus, netop rammer Øl og Brændevin og ikke finder andre Luksus-artikler at beskatte.

Dalsgaard: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen ret meget, men jeg vil dog gøre den Bemærkning til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen), at naar vi fra vor Side ikke ere gaaede med til Bestemmelsen om de 10 pCts Forhøjelse af Indtægtsansættelsen i Tilfælde af, at vedkommende ikke har gjort Selvangivelse, eller til de andre Bestemmelser angaaende Ligningen, det ærede Medlem satte Pris paa, saa skyldes det jo kun, at vi ikke troede, disse Bestemmelser vilde bidrage til at gøre Ligningen bedre og retfærdigere. For det ønske vi saa fuldt som det ærede Medlem, at den skal blive; men vi tro, at de Forandringer, der i øvrigt ere truffene med Hensyn til Ligningsmyndighedernes Sammensætning og Indflydelse og særlig det nye Landsoverskatteraad, ville kunne hidføre en god og tilfredsstillende Ligning. Viser det sig ikke at blive Tilfældet, maa vi selvfølgelig gaa til at skærpe Bestemmelserne ved Lovens Revision i 1916.

Hvad angaar det Spørgsmaal, hvor Landsoverskatteraadet stammer fra, skal jeg erkende, at i det Forslag, som blev vedtaget af Landstinget ved tredje Behandling, var der ogsaa et Overskatteraad, som i nogen Maade lignede det, der nu foreslaas. Det nægter jeg jo ikke. Men jeg sagde kun, da jeg før havde Ordet, at det Overskatteraad, der nu foreslaas, er foreslaaet af den højtærede Finansminister, og det bliver udrustet med større Myndighed og faar i det hele bedre Betingelser for at kunne paavirke Ligningsmyndighederne og bidrage til, at Ligningen bliver saa god som mulig, end det Overskatteraad, som var vedtaget her i Landstinget.

Maa jeg, da jeg har Ordet, endnu sige til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen), at Forholdet mellem direkte og indirekte Beskatning er fuldt ud blevet bevaret ved den Behandling, Forslagene ere undergaaede i Fællesudvalget. Det direkte Skattebeløb er nedsat med ca. 1 Mill. Kr., det indirekte med 1,616,000 Kr. Det vil vistnok endogsaa sige, at Forholdet nærmest er blevet lidt mere til Gunst for den Opfattelse, det ærede Medlem er Talsmand for.